

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

8η ΜΑΡΤΗ 2021

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ελληνικό Δίκτυο για την Φεμινιστική Απεργία 8ης Μάρτη

για μια κοινωνία χωρίς σεξισμό, ανισότητες και έμφυλη βία

σε κοινή δράση με εκατομμύρια γυναίκες σε όλο τον πλανήτη

Μια διαφορετική 8η Μάρτη

Μια διαφορετική Απεργία

Μια νέα δυνατότητα

Απο "Το προσωπικό είναι πολιτικό"

ΣΕ ΕΝΑ ΠΟΙΟΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΑΛΜΑ

#MeToo #ΜεΤηνΣοφία

Κλείνουμε φέτος στην 8η Μάρτη ένα χρόνο από την έναρξη της πανδημίας. Ένα χρόνο δύσκολο για τους/τις ανθρώπους που έφυγαν μόνοι/μόνες και απομονωμένοι/ες στα νοσοκομεία και μόνοι/ες στο τελευταίο τους ταξίδι. Ένα χρόνο όπου το υγειονομικό προσωπικό της χώρας δίνει την μάχη του για την ζωή διακινδυνεύοντας την δική του ζωή. Ένα χρόνο όπου αναδείχτηκαν ποια είναι τα αναγκαία επαγγέλματα που συνδέονται με την ζωή και τον θάνατο.

Ο πλανήτης δεν μας αντέχει άλλο και στέλνει σήματα κινδύνου για να αντιληφθούμε την σημασία της ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ. Την επείγουσα ανάγκη φροντίδας για την θεραπεία του πλανήτη μας και την προστασία της πολύτιμης βιοποικιλότητας, που σχετίζονται άρρηκτα με την προστασία της δημόσιας υγείας. Το θέμα ΦΡΟΝΤΙΔΑ αναδεικνύεται σε υπ' αριθμόν ΕΝΑ θέμα. ΦΡΟΝΤΙΔΑ στην ΥΓΕΙΑ. ΦΡΟΝΤΙΔΑ στο ΣΠΙΤΙ. ΦΡΟΝΤΙΔΑ του ΠΛΑΝΗΤΗ.

Μέσα στον χρόνο που μας πέρασε είχαμε:

- **Μαζική απώλεια θέσεων εργασίας και αύξηση της φτώχειας των γυναικών.** Ο Covid-19 έχει πλήξει δυσανάλογα τομείς της οικονομίας όπου εργάζονται κυρίως γυναίκες, όπως ο τουρισμός, το λιανεμπόριο, η εστίαση, η καθαριότητα.
- **Μη αμειβόμενη εργασία.** Ακόμη και πριν την πανδημία του κορονοϊού οι γυναίκες έκαναν τρεις φορές περισσότερη μη αμειβόμενη εργασία στο σπίτι, φροντίζοντας παιδιά και ηλικιωμένους. Αυτό επιδεινώθηκε το 2020 καθώς οι γυναίκες ανέλαβαν το μεγαλύτερο βάρος της φροντίδας των μελών της οικογένειας που αρρώσταιναν, ή των παιδιών που δεν πηγαίνουν στο σχολείο. Η μη αμειβόμενη εργασία στο σπίτι έφτασε στις 65 ώρες την εβδομάδα για τις γυναίκες.
- Η πανδημία είχε καταστροφικές επιπτώσεις στις περισσότερες **μετανάστριες**. Οικιακές βοηθοί έχουν βρεθεί χωρίς μεροκάματο, καθώς οι εργοδότες τους δεν μπορούν πλέον να τις πληρώσουν.
- Οι **γυναίκες πρόσφυγες** έχουν φύγει τελείως από τον χάρτη. Η κυβέρνηση εκκενώνει τα σπίτια βγάζοντας τους/τις ανθρώπους και τα παιδιά τους στον δρόμο και στις πλατείες, εν μέσω πανδημίας. Και στο ΚΑΡΑ ΤΕΠΕ ο αέρας, η λάσπη, το κύμα θερίζουν.
- Η κυβέρνηση της Πολωνίας, σε συνεργασία με την Καθολική Εκκλησία, είναι μία διαρκής απειλή κατά των δικαιωμάτων των γυναικών. Επέβαλε σχεδόν **πλήρη απαγόρευση των αμβλώσεων** τον Οκτώβριο, προκαλώντας μαζικές διαδηλώσεις γυναικών.

ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΕΧΟΥΜΕ ΟΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΝΟΜΟΘΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ, ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΟΙΒΕΣ.

Δεν προσλαμβάνονται γυναίκες σε κατάσταση εγκυμοσύνης, και δεν ανανεώνονται οι συμβάσεις εργασίας τους.

Όταν αρρωσταίνουν οι ημέρες της ασθένειας αναπληρώνονται με απλήρωτες ώρες υπερωριακής απασχόλησης

Στα νοσοκομεία το 80% των εργαζομένων είναι γυναίκες και παρά την συγκλονιστική τους προσφορά και τις χαμηλές αμοιβές τους, δεν δικαιούνται ούτε το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας.

Ο ρόλος των γυναικών στο σπίτι επιβαρύνθηκε ακόμα περισσότερο με την μελέτη των παιδιών, την φροντίδα των ηλικιωμένων και εξαρτημένων, με την συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους.

Οι γυναίκες συγκεντρώνονται σε σκληρές εργασίες ζωτικής σημασίας, χαμηλά αμειβόμενες, επισφάλεια, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ευέλικτες μορφές απασχόλησης και τηλεργασία χωρίς κανόνες και δικαιώματα. Με τον βραχνά της σεξουαλικής παρενόχλησης και την προσπάθεια αποφυγής, με άγχος για να μην χάσουν την δουλειά τους και το μεροκάματο που φέρνει το ψωμί στο σπίτι.

Εν μέσω πανδημίας και με την απουσία των γυναικείων οργανώσεων, η κυβέρνηση αποφάσισε να «εκσυγχρονίσει» το οικογενειακό δίκαιο – νόμος 1329/1983 από τους προοδευτικότερους της Ευρώπης, να θέσει θέμα **υποχρεωτικής συνεπιμέλειας** και υποχρεωτικού χρόνου επικοινωνίας, (επιστροφή στην πατριαρχία), αγνοώντας την πραγματική κατάσταση των γονέων που βρίσκονται σε διαδικασία διαζυγίου, την ενδοοικογενειακή βία και τις επιπτώσεις της στα παιδιά, καθώς και την λειτουργία των δικαστηρίων. Αγνοώντας το αίτημα των γυναικών για την άμεση εφαρμογή στην πράξη του νόμου 2447/1996 για τα οικογενειακά δικαστήρια και την διεπιστημονική στελέχωση της υπηρεσίας διαμεσολάβησης.

#MeToo
#ΜεΤηνΣοφία

Τον Ιανουάριο 2021 μετά την συγκλονιστική αποκάλυψη της Σοφίας Μπεκατώρου, γεννιέται με καθυστέρηση 3 ετών στην Ελλάδα το κίνημα #MeToo #ΜεΤηνΣοφία. Στον αθλητισμό, στο θέατρο, στα πανεπιστήμια, δίνει ένα χτύπημα δυνατό στην κουλτούρα του βιασμού. Μας θέτει μπροστά στις ευθύνες μας για την δημιουργία μηχανισμών παντού που θα υποδέχονται, θα υποστηρίζουν και θα ενδυναμώνουν τα θύματα και θα ελέγχουν και παραπέμπουν στις αρμόδιες αρχές τους θύτες. Η σεξουαλική κακοποίηση δεν συμβαίνει μόνο στους συγκεκριμένους χώρους, συμβαίνει γενικά στον κόσμο της εργασίας και τον μετατρέπει σε πεδίο εκμετάλλευσης και κατάχρησης εξουσίας.

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ 8η ΜΑΡΤΗ
ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΕΝΑ ΠΟΙΟΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΑΛΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟ
«ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ» ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Με τον αγώνα μας αποτίουμε φόρο τιμής στις εργάτριες κλωστουφαντουργίας της Ν. Υόρκης, που το 1857 διαδήλωναν για 10ωρο και καλύτερες συνθήκες δουλειάς και αναστοχαζόμαστε το δρόμο που πρέπει να διανύσουμε για να πάρουμε πίσω τα κεκτημένα μας.

 ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Την άμεση απόσυρση του σχεδίου νόμου της κυβέρνησης για την αλλαγή του οικογενειακού δικαίου και ειδικότερα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια των παιδιών και τον υποχρεωτικό χρόνο επικοινωνίας,

Την άμεση εφαρμογή του νόμου 2447/1996 περί οικογενειακών δικαστηρίων, δομές υποστήριξης με ψυχολόγους, κοινωνιολόγους και έρευνα για κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

Υποστήριξη του κινήματος #MeToo #ΜεΤηνΣοφία με συγκεκριμένα μέτρα σε κάθε χώρο δουλειάς στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα

Την εισαγωγή της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία για την ενημέρωση και προστασία των παιδιών

Την άμεση κύρωση της σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO) για την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας

01 Διεκδικούμε

ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος προστασίας και ασφάλειας, ένα ισχυρό δημόσιο σύστημα υγείας, αντίβαρα στην όλο και διευρυνόμενη κοινωνική ανισότητα και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

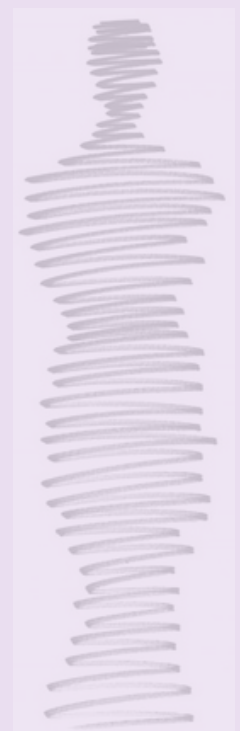

02 Διεκδικούμε

μία Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων η οποία, σε συνεργασία με το γυναικείο κίνημα, θα αγωνίζεται και θα προωθεί μέτρα, πολιτικές, προγράμματα, για την ενδυνάμωση των γυναικών στους δύσκολους καιρούς της φτώχειας, της ανεργίας, του κοινωνικού αποκλεισμού. ΔΕΝ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΣΤΕ μία ΓΓΙΦ που συναινεί αδιαμαρτύρητα στην περιθωριοποίησή της μαζί με την περιθωριοποίηση και του γυναικείου κινήματος.

03 Διεκδικούμε

συμμετοχή στους σχεδιασμούς για το Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (Recovery Resilience Facility) και πόρους για την ένταξη, επανένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας, για προγράμματα επιμόρφωσης και κατάρτισης στις νέες τεχνολογίες κ.ά., για κοινωνική πολιτική που θα υποστηρίζει τις γυναίκες, για την διατήρηση όλων των δομών συμβουλευτικής και ξενώνων φιλοξενίας, και την επέκτασή τους.

Εμείς οι γυναίκες θέλουμε να επιλέγουμε ελεύθερα και παιδιά, και δουλειά, και ίση αμοιβή, και συμμετοχή στα κέντρα λήψης αποφάσεων και θα μπλοκάρουμε την επιστροφή μας στην δεκαετία του '50.

Γιατί είμαστε οι κόρες των γυναικών που μπήκαν στην φυλακή, που εξοβελίστηκαν από τις οικογένειες και τις κοινότητές τους, διεκδικώντας δικαίωμα στην εκπαίδευση, δικαίωμα ψήφου, δικαίωμα στην επιλογή, δικαίωμα σε μια ολοκληρωμένη ζωή.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και το Εργατικό Κέντρο Αθήνας, έχουν κηρύξει Πανελλαδική Στάση Εργασίας την Δευτέρα, 8 Μάρτη 2021, ανήμερα της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας, από τις 12:00 έως τη λήξη του ωραρίου.

Το "Ελληνικό Δίκτυο για την Φεμινιστική Απεργία της 8ης Μάρτη"

ΚΑΛΕΙ

σε συγκέντρωση, τη Δευτέρα 8 Μάρτη 2021, στην Πλατεία Κλαυθμώνος, στις 13:00, τηρώντας όλα τα μέτρα υγειονομικής προστασίας

